

„אני לא יורדי“

אומר סמי בן־גד, צלם האופנה שנסע לניו־יורק ללא ולעבוד

ה טלפון לא פסק מצלצל. לדירה המסוגנת עלו לרגל חברים וחברות. דוגמנים ודוגמניות, יפים ויפות, עם הרבה נישוקים, קצת חיבוקים ואי אלה מתנות־סרידה קטנות, שבקושי נמצא להן מקום במוזדות העמוסות. כך נראה אותו אחרי־הצהרים, ערב נסיעתו חזרה לניו־יורק של סמי בן־גד, צלם־אופנה ישראלי. באותו אחרי־צהריים, השתכנע הצלם המצליח להעניק ראיון בלעדי להעולם הזה.

ספר סמי בן־גד: אני נמצא בניו־יורק מזה שנה וחצי. נסעתי לשנתיים למטרת לימודים, להשתלם ולחזור. אני יורדי. יש לחשודים,

עם דיאנה רוס

במסיבה של האופנאי האיטלקי רוברטו קוואלי, המלביש את שחקניות ארצות־הברית ואת נשות החברה העילית, את הקשרים

המיקצועיים הראשונים יצרתי באמצעות קשרים אישיים. זה מין כדור שלג — מכירים אנשים במסיבה של אנשי־אופנה, מחליפים כרטיסי־ביקור וזה ממשיך מאליו, מספר סמי על קשריו החדשים.

ולרוחב. אחרי־כך התיישבתי במקום אחד והתחלתי ללמד ברצינות, הרי זאת הייתה מטרתי. היום אני לומד בערבים ומצלם בבקרים. יש לי סטודיו ברחוב 34, שהוא אזור של אופנה ובוטיקים בין השרדה החמישית וברודוויי. אני לא עובד בפרך כמו בישראל, אבל אני בהחלט עסוק. יצרתי את הקשרים הראשונים בניו־יורק בניו־יורק באמצעות קשרים אישיים. זהו מין כדור שלג — מכירים אנשים במסיבה של אנשי־אופנה, מחליפים כרטיסי־ביקור, וכך זה ממשיך מאליו.

בניו־יורק הצלמתי לא עובדים קשה, ולא טורחים יתר על המידה. הם די מפרנקים, כי שם עובדים עם צוות של מאפרים מומחים, ספרים, מלביש מיקצועי, (המשך בעמוד 42)

צריך ידיים טובות, דייקנות וסבלנות אין קץ. בארץ עדיין לא משתמשים בטכניקה זאת, אבל באחד הימים זה עוד יגיע. ריטוש על שיקופית זה מיקצוע הקשור לצילום, אך עומד בפני עצמו.

לא לעבוד בפרך

כ שהייתי בארץ, צילמתי נור סטופ. עבדתי בפרך. איני מתלונן, אבל הייתי עייף. הרגשתי צורך להפסיק לצלם לתקופה מסוימת. קצת מנוחה, חופש ושינוי.

בחודשים הראשונים פשוט טיילתי בכיף בניו־יורק וחרשתי את אמריקה לאורך

בגד, צבע עיניים, ואפילו צבע שיער. אם לדוגמנית יש שיער מיותר על הצד וואר, או נקודת־חן לא רצויה, ניתן להיטוּרם בעזרת הריטוש. אפשר לרכך צללים ולהוסיף כמעט כל מה שרוצים.

ריטוש על שיקופיות הוא ממש אמנות.

אפטר־שייב

צילום פירי טומה ניו־יורקי שצילם סמי בן־גד לחברת תמרוקים.

אני יודע, אבל אין להם שום בסיס. גות'ה לי עוד כחצי שנה לסיים את לימודי ואני חוזר — אין אפס! בניו־יורק אני לומד ריטוש על סליי־דיים. הלימודים מתנהלים בבית־הספר פרטי ויקר, שמאוד קשה להתקבל אליו. מיבחי הכניסה קשים, כך שיש סלקציה טבעית. מה זה ריטוש של שיקופיות? כשמבייטים בירחוני־אופנה, כל הדוגמניות נראות מושלמות — יפות, בעלות עור פנים חלק ללא רבב, אבל המציאות שונה לחלוטין. הדוגמניות רחוקות מלהיות מושלמות. לכן מצלמים את הדוגמניות על שיקופיות, ואז אפשר לעשות ריטוש במקומות הרצויים — בגבות, בריסים, באיפור העינים, באף, בשפתיים. אפשר לשנות כמעט הכל — צבע,

הדוגמנית המעופפת

מיכל אדר, ש' עובדת כדילת חברת אל־על וכדוגמנית, שוהה מדי פעם בניו־יורק, ומצלמת

שם. היא מקובלת על האמריקאים בגלל שיערה הבלונדי ועיניה הכחולות. בין טיסה לטיסה היא הצטלמה גם אצל סמי בן־גד. דוגמניות מצליחות אחרות בניו־יורק הן ניבה פרויזל וחני פרי.